

Jsme stroje rozjetý

Kamil Střihavka

Ty máš můj souhlas, přírodou vybraná,
ruka rukavici padne, vklouzne dovnitř bezbranná.
Zatne pěst, až v spáncích praská, láska bůhví
odkud seslaná a bezedná je noc...

Jak černý kafe střela řízená....
samet politej muzikou, skříň na mě vejrá
tělo tvý chce zout.
Naběhlou žílou nápad letí...
co bys brzdila, slídila, city svý krotila
když chceš se mnou jít.

Máš mě mít jsme jak dvě kramle
vohnutý máš mě mít doháníš vlak ujetý.
Karkulka láká vlka na dobroty, vlk chodí
sem na roh pít.

Kouká se a svádí, dře a brousí každýho,
když chceš, máš mě mít.
Kdekdo v hlavě ti řádí, po tvým mozku pádí
tvejch blbejch osmnáct tohle tělo bílý
slušnej rajc, když chceš se mnou jít.
Máš me mít jsme jak dvě kramle vohnutý
máš mě mít jsou trochu rychlý stroje tvý.

Chceš zas a zase houba žíznivá....
stěny přecpaný muzikou, šmírák dírou
vejrá já ti to mám dát.
Tohle ďábelský párty, roztrženej gauč,
jednou je ti osmnáct.

Život letí, má tě, chce si hrát pod krkem tě brát.
Holka láká vlka na dobroty,
von chodí sem na roh pít.
Kouká se a svádí, dře brousí každýho,
když chceš, máš mě mít.

Kdekdo v hlavě ti řádí, po prérii pádí,
tvejch blbejch osmnáct tělo mladý
pálí mě a hladí jsme stroje rozjetý.
Máš mě mít jsme jak dvě kramle vohnutý
máš mě mít doháníš vlaky ujetý.